

župan humske občine ter nad 30 let odbornik Ljudske posojilnice v Ormožu. Poznan je bil da lež naokrog, saj je bil birmanski boter nad petdesetim, bil je tudi nabavitelj in kum cerkveni kmečki zastavi, katera kraši notranjost prijazne cerkve na Humskem griču. Kolika je bila njegova radodarnost, je lepo opisal v poslovnem govoru g. Ivanuša, njegova dela in zasluge pa posojilniški tajnik g. Munda. Njegovo globoko vero je omenil in postavil drugim v zgled z lepimi poslovnimi besedami ob odprtju grobu ormoški g. župnik. Še na velikonočni četrtki je hotel k sveti maši in da opravi svojo versko dolžnost ter da se pripravi na Vstajenje Onega, kateri mu je bil v življenju vse. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil 45 let. Ob bridki izgubi izrekamo vsem žalujočim naše sožalje — rajni pa naj uživa večno plačilo!

Črensovec, V soboto, 20. maja, se je razširila vest, da je v soboški bolnišnici umrl Zerdin Martin, posestnik in trgovec iz Žičkov. V začetku nismo verjeli, saj je bil komaj 49 let star, poln življenja in veselja. Pa vendar je bila resnica. Huda bolezen mu je strla življenje, v soboto popoldne so nam ga vrnil mrtvega. Imenovan je bil mož, kakršnih je danes težko najti. Največji del svojega življenja je posvetil našim katoliškim društvom, v katerih je delal z vsemi močmi. Od ustanovitve Orla, kateri se je ustanovil v njegovi hiši, je bil član in odbornik do razpusta. Od leta 1927 je bil odbornik in šest let predsednik Prosvetnega društva v Črensovcih, katero funkcijo je vestno vršil do smrti. Kljub temu, da je imel mnogo družinskih skrbi s svojimi osmimi otroki, katere je nad vse vzorno vzgajal, je ob vsaki društveni prireditvi sodeloval in pri mnogih igrah smo ga videli nastopati kot izbornega igralca. Razen tega je bil dolga leta tajnik gasilske čete in član fantovskega odseka. Kako je bil priljubljen med ljudstvom, je pokazal pogreb, kakršnega v žičkih še ni bilo. Udeležilo se ga je vse članstvo Prosvetnega društva, fantje v kroju, domača in trnarska gasilska četa ter vkljub slabemu vremenu okrog tisoč ljudi. Pogreb so vodili gg. župnik Zadavec, župnik v p. Kleki in domači kaplan Rous, ki se je v imenu Prosvetnega društva poslovil od rajnega. V kratkih besedah je opisal njegovo delo ter

se mu zadnjč zahvalil za trud. Na zadnji poti mu je izkazala čast tudi domača godba, katero je rad podpiral, pri odprtju grobu pa se je poslovil od njega predsednik gasilske čete. — Martin! Odšel si, ni Te več med nami. Tvoji otroci, žena in društveni sodelavci smo z bolesto zrl v Tvoj prerani grob. Toda volja Vsemogočnega je taka. Ti si odšel, pustil si pa neizbrisane sledove Tvojega dela, za katero Te bomo ohranili v častnem spominu. — Žalujočim ostalim izrekamo iskreno sožalje!

Straža pri Teharjih. V sredo, 10. maja, je zatisnila trude oči Helena Mramor, posestnica v Straži. Pokojnica je bila kranjska rojakinja. Bila je vzor slovenskih krščanskih mater. Za vsakega je imela besedo tolažbe, za potrebne tudi gnetno podporo. Zapustila je moža in tri že

Nadzorno potovanje g. bana po ptujskem okraju

Gospod ban v Haložah

V predbinkoštni številki smo prinesli opis banovega službenega obiska v Ptuj.

Iz središča Dravskega in Ptujkega polja je obiskal g. ban v prvi polovici minulega tedna najbolj znamenite postojanke v Haložah.

Že 22. maja popoldne je nadaljeval g. ban nadzorstveno potovanje iz Ptuja proti Haložam, kjer je otvoril v bližini št. Vida pri Ptuj na banovinski cesti nov železobetonski most čez Polstavo. K otvoritveni slavnosti se je zbralo mnogo Sentičanov z gudbo, gasilci, člani fantovskega odseka ter šolska mladina. G. bana sta pozdravila Ivan Vavpotič in domači g. župnik Karel Jelušič, učenka pa mu je izročila šopek. Po krajšem zahvalnem govoru in odigranju državne himne je g. ban izročil novi mostu prometu.

Iz št. Vida se je odpeljal g. ban kljub deževju v središče Halož, k Sv. Trojici. Tam so mu po-

Pri motnjaš v prečavi, pri napetosti, vzdigovanju, zmagi, povzročeni po hudi zapeki, je zelo primarno vzeti na večer pol kozarca naravne »Franz-Josefove grenke vode, zjutraj na tešče pa isto množino. Prava »Franz-Josefova voda se izkazuje vedno kot popolnoma zanesljivo sredstvo za čiščenje črev.

Ogl. ref. S. br. 30.474/35.

KMEČKA ŽENA —

poznaš mesečnik »Kmečka žena«, list za tebe, da ti pomaga podpirati tri vogle pri hiši? Ako ga ne poznaš, piši upravi lista: Maribor, Koroška cesta 5, da ti pošlje list na ogled!

preskrbljene otroke, katere je vzgojila v strogo krščanskem duhu. Dolg žalni spreved, ki se je vili 12. maja od hiše žalosti na pokopališče k Sv. Lovrencu, je pač pričal o spoštovanju in priljubljenosti pokojnice. Pokojnici naj Vsemogočni tam gori stotero poplača njena dobra dela! — Svojem naše sožalje!

maj. G. banu je izrekel dobrodošlico domači župan g. Šega, za njim g. župnik Jazbinšek, stavlili v pozdrav vrli Haložani pri cerkvi visok g. šolski upravitelj, zastopniki raznih organizacij in šolske mladeži. K pozdravu so se zbrali naši fantje in dekleta v krojih, mnogo gasilcev ter številno občinstvo iz obsežne trojiške ter sosednjih župnij. Pri Sv. Trojici je obiskal g. ban kmetijski gospodinjski tečaj in je prejel iz rok deklet lep šopek.

Od Sv. Trojice se je vrnil g. ban nazaj v Ptuj ter je prenočil po odpeti podokniči v minoritskem samostanu.

V torek, 23. maja, so pozdravile g. bana kar tri najlepše haloške župnije. Popoldne omenjena dne je bil g. ban kljub deževju deležen mnogoštevilnega ter prisrčnega pozdrava in sprejema pri Sv. Andražu v Haložah, kjer se je zbralo mnogo ljudi, gasilci, naši fantje in šolska mladina. Pozdravila sta ga g. dekan O. Skamlec, g. župan Hrovat, od šolske mladine je prejel v pozdrav šopek.

Od Sv. Andraža se je peljal g. ban k Sv. Barbari po novi cesti, katera bo vezala Leskovec in Podlehnik. Pred šolo sta ga pozdravila domači g. župnik Grobler ter g. župan, šolska mladina ga je pozdravila s šopki.

mi vajami v Karibskem morju. Meritve pri rtu Enganu v bližini Haitija (pred osrednjo Ameriko) so pokazale, da je morsko dno tamkaj globoko 9560 metrov. Dolej znana največja morska globina je bila 8526 metrov.

Sodba o podmornicah

V angleških mornariških krogih se je pojavila struja, ki sodi, da je gradnja podmornic za bodočnost brez pomena. Električne naprave za prisluskovanje in bombe za pogoditev v globino so danes tako popolne, da bo v bodoči vojni igrača uničiti podmornice v vodi kakor optiko z zvezanimi kritki. Ta sodba je izzvala v državah, ki razpolagajo z večjim številom podmornic, razumljiv poplah.

mo na pol budni in niste dobro videli. Morda Nina ni bila sama. Morda niti ni bila ona, marveč kaka druga ženska, ki ji je nekoliko podobna. Morda se vam je samo sanjalo o vsej stvari. Poslušajte, jaz si takole predstavljam ves položaj: Kmicić je bil ljubosumen. Ker je vedel, da Kazimir ne bo pustil Nine pri miru in jo z obljubami morda celo premoti, se ga je hotel iznebiti. Po prej zasnovanem načrtu ga je zvalil v gozd in ga sam ustrelil. Ker ni bil prepričan, ali je Kazimir mrtev, je naslednjega dne šel gledat. Zakaj je šla Nina z njim? Ker jo je prisilil. In vzemimo, da je v soboto zjutraj res sama bila v gozdu. Zakaj? Iz usmiljenja. Ko ji je Štefan povedal, kaj je storil, je hitela ven, da bi pomagala nesrečni žrtvi. Toda jaz mislim, da se vi motite, ko trdite, da ste jo videli samo.»

Odvetnik je tako prepričevalno govoril, da sodnik nazadnje ni vedel, pri čem je.

»Da, najbrž sem se motil!« je dejal zmeden.

Odvetnik bi se najraje zasmel od zadovoljstva, a je zadržal veselje. Na listič je napisal nekaj imen in papir izročil sodniku.

»Izvolite! Te ljudi pošljite k meni. In še druge, ki vedó o stvari.«

Grenhut je razdvojen odšel. Vest mu je rekla, da je pravilno sodil o umoru, a razni ozir ga silijo k molku.

Skanlon si je zadovoljno menceal roke in dejal sam pri sebi:

»Prvo bitko sem dobil!«

14.

Ko je Alojzija po odpovedi službe stopila na ulico, ni vedela, kam bi se obrnila. V rednih razmerah bi hitela k sestri Benigni. Toda sedaj o tem ni moglo biti govora. Pri Skanlonu je bila stopila v službo vkljub sestrinemu odsvetovanju in ona ni bila ena tistih, ki se brez dušnega boja vrnejo in priznajo svoj neuspeh. Sedaj je obžalovala, da ni storila tega, kar je sestra želela.

Vsa zamišljena je hitela proti stanovanju. V začetku poletja se je bila sporekla s sestro Benigno in je zapustila zavod Naše Gospé ter najela opremljeno sobo.

Alozijina soba je bila zelo majhna — v tretjem nadstropju stare hiše. Oprema je obstojala iz železne postelje, nočne omare, omare, mize in stola. Alojzija je stopila k oknu in se zazrla v daljavo. Razmišljala je o svoji usodi. Tako je preteklo kake četrt ure. Nato je šla k postelji, sedla in dalje predla svoje misli. Iz položaja ni našla izhoda. Sobica se ji je zazdela še bolj tesna. Zrak je je začel dušiti. Morala je ven.

Na ulicah so raznašalci časopisov še vedno vpili o umoru. Alojzija je kupila časopis. Šla je v park, sedla na klopi in začela čitati.

Ko je prečitala opis zločina, si je skušala preočiti vso stvar. Štefan in Kazimir sta se bila sprla in Štefan je ustrelil svojega tekmeča. Toda Kazimir ni hotel umreti. Nina je torej šla ponoči k njemu in